

Cu participarea: Združenie na ochranu občana spotrebitel'a HOOS

Dispozitivul

- 1) Răspunderea unui stat membru pentru prejudiciile cauzate particularilor ca urmare a unei încălcări a dreptului Uniunii printr-o decizie a unei instanțe naționale nu este susceptibilă să fie angajată decât dacă această decizie provine de la o instanță de ultim grad a acestui stat membru, ceea ce revine instanței de trimitere să verifice în ceea ce privește litigiul principal. Dacă această situație se regăsește în speță, o decizie a respectivei instanțe naționale de ultim grad nu poate constitui o încălcare suficient de gravă a dreptului Uniunii, de natură să angajeze răspunderea menționată, decât dacă, prin această decizie, respectiva instanță a încălcat în mod vădit dreptul aplicabil sau dacă această încălcare intervine în pofida existenței unei jurisprudențe consacrate a Curții în materie.

Nu se poate considera că o instanță națională care, anterior Hotărârii din 4 iunie 2009, Pannon GSM (C-243/08, EU: C:2009:350), s a abținut, în cadrul unei proceduri de executare silită a unei hotărâri arbitrale prin care s a admis o cerere de obligare la plata unor creanțe în aplicarea unei clauze contractuale care trebuie considerată ca fiind abuzivă, în sensul Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, să aprecieze din oficiu caracterul abuziv al acestei clauze, în condițiile în care dispunea de elementele de drept și de fapt necesare în acest sens, a încălcat în mod vădit jurisprudența Curții în materie și, prin urmare, a săvârșit o încălcare suficient de gravă a dreptului Uniunii.

- 2) Normele referitoare la repararea unui prejudiciu cauzat printr-o încălcare a dreptului Uniunii, precum cele privind evaluarea unui astfel de prejudiciu sau corelația dintre o cerere prin care se urmărește obținerea acestei reparații și celelalte căi de atac eventual disponibile, sunt stabilite de dreptul național al fiecărui stat membru, cu respectarea principiilor echivalenței și efectivității.

(¹) JO C 245, 27.7.2015.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 iulie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – Verein für Konsumenteninformation/Amazon EU Sàrl

(Cauza C-191/15) (¹)

[Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 864/2007 și Regulamentul (CE) nr. 593/2008 — Protecția consumatorilor — Directiva 93/13/CEE — Protecția datelor — Directiva 95/46/CE — Contracte de vânzare online încheiate cu consumatori care au reședința în alte state membre — Clauze abuzive — Condiții generale care cuprind o clauză privind alegerea dreptului aplicabil în favoarea dreptului statului membru în care are sediul societatea — Stabilirea legii aplicabile pentru aprecierea caracterului abuziv al clauzelor acestor condiții generale în cadrul unei acțiuni în încetare — Stabilirea legii care reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal ale consumatorilor]

(2016/C 350/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Verein für Konsumenteninformation

Pârâtă: Amazon EU Sàrl

Dispozitivul

- 1) Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) și Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale („Roma II”) trebuie interpretate în sensul că, fără a aduce atingere articolului 1 alineatul (3) din fiecare dintre aceste regulamente, legea aplicabilă unei acțiuni în încetare, în sensul Directivei 2009/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind acțiunile în încetare în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor, îndreptată împotriva utilizării unor clauze contractuale pretins nelegale de către o întreprindere stabilită într-un stat membru care încheie contracte de comerț electronic cu consumatori care au reședința în alte state membre și în special în statul instanței competente, trebuie determinată în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 864/2007, în timp ce legea aplicabilă aprecierii unei anumite clauze contractuale trebuie determinată întotdeauna în aplicarea Regulamentului nr. 593/2008, indiferent dacă această apreciere este efectuată în cadrul unei acțiuni individuale sau în cadrul unei acțiuni colective.
- 2) Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că o clauză care figurează în condițiile generale de vânzare ale unui profesionist, care nu a făcut obiectul unei negocieri individuale, potrivit căreia legea statului membru în care se află sediul acestui profesionist reglementează contractul de comerț electronic cu un consumator, este abuzivă în măsura în care îl induce în eroare pe acest consumator, dându-i impresia că doar legea acestui stat membru se aplică contractului, fără a-l informa despre faptul că beneficiază de asemenea, în temeiul articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul nr. 593/2008, de protecția asigurată de dispozițiile imperative ale dreptului care i-ar fi aplicabil în lipsa acestei clauze, ceea ce este de competența instanței naționale să verifice, în lumina tuturor împrejurărilor relevante.
- 3) Articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date trebuie interpretat în sensul că o prelucrare de date cu caracter personal efectuată de o întreprindere de comerț electronic este reglementată de dreptul statului membru spre care această întreprindere își direcționează activitățile dacă se dovedește că această întreprindere efectuează prelucrarea datelor în cauză în cadrul activităților unui sediu situat în acest stat membru. Revine instanței naționale sarcina să aprecieze dacă această situație se regăsește în speță.

(¹) JO C 221, 6.7.2015.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 28 iulie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni/Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Cauza C-240/15) (¹)

(Trimitere preliminară — Rețele și servicii de comunicații electronice — Directiva 2002/21/CE — Articolul 3 — Imparțialitatea și independența autorităților naționale de reglementare — Directiva 2002/20/CE — Articolul 12 — Taxe administrative — Supunerea unei autorități naționale de reglementare dispozițiilor aplicabile în materia finanțelor publice, precum și unor dispoziții de limitare și de raționalizare a cheltuielilor administrațiilor publice)

(2016/C 350/11)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Pârâte: Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell’Economia e delle Finanze